

Ομιλία της Δημάρχου Κερύνειας Ρίτας Ελισσαίου Κωμοδίκη στην Αντικατοχική Εκδήλωση στον Τύμβο Μακεδονίτισσας στις 21 Ιουλίου 2023

Για άλλη μια χρονιά οι Δήμοι Κερύνειας, Λαπήθου και Καραβά, η Ένωση Κατεχόμενων Κοινοτήτων Επαρχίας Κερύνειας, τα Προσφυγικά Σωματεία, η <Λάπηθος>, ο <Καραβάς> και ο Όμιλος Γυναικών Επαρχίας Κερύνειας μαζευτήκαμε σήμερα στον ιερό τούτο χώρο για να καταδικάσουμε το προδοτικό πραξικόπημα και τη βάρβαρη τουρκική εισβολή στην Κύπρο το 1974 και τη συνεχιζόμενη κατοχή της επαρχίας μας, αλλά και να τιμήσουμε τους ηρωϊκούς νεκρούς μας και να δεηθούμε για ανεύρεση των αγνοουμένων μας

Έκτοτε και κάθε χρόνο για 49 τώρα χρόνια συνεχίζουμε να καταδικάζουμε

- Τη συνεχιζόμενη τουρκική κατοχή
- Την τουρκοποίηση του 37% των εδαφών της Κυπριακής Δημοκρατίας και την κατάφορη παραβίαση της εδαφικής της ακεραιότητας
- Τη δημογραφική αλλοίωση, τον εποικισμό των κατεχομένων, τον σφετερισμό των ελληνοκυπριακών περιουσιών, τη σύληση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και την προσπάθεια εξάλειψης κάθε τι που θυμίζει την ελληνικότητα των κατεχόμενων εδαφών μας
- Την παραβίαση των διεθνών νόμων και όλων των περί Κύπρου ψηφισμάτων και των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, του Συμβουλίου της Ευρώπης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Συνεχίζουμε να καταδικάζουμε τις μαξιμαλιστικές απαιτήσεις και διεκδικήσεις που προβάλλει η Τουρκία για τη λύση του κυπριακού προβλήματος: τη δημιουργία ενός ανεξάρτητου τουρκοκυπριακού Κράτους, και τις συνεπακόλουθες προεκτάσεις των απαιτήσεων της, την παραμονή των τουρκικών στρατευμάτων τη διατήρηση των τουρκικών εγγυήσεων, τις ακραίες απαιτήσεις της στο εδαφικό, στο περιουσιακό και στο κεφάλαιο της Διακυβέρνησης.

Πολύ περισσότερο από την Τουρκία εμείς οι εκτοπισμένοι Κερυνειώτες θέλουμε λύση του προβλήματος μας. Θέλουμε όμως μία λύση που να στηρίζεται στο σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις αρχές και αξίες του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, τις Αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας, τις διακρατικές συμφωνίες, το Ευρωπαϊκό Κεκτημένο, τους Διεθνείς Νόμους και Κανονισμούς.

Θέλουμε μία λύση που να μη διαγράφει τα εγκλήματα πολέμου που διέπραξε η Τουρκία, την εισβολή, την κατοχή, τον εποικισμό. Εγκλήματα πολέμου που όσα χρόνια και αν περάσουν κανένα χέρι και κανένα μελάνι δεν μπορεί να τα διαγράψει, αλλά αντίθετα πρέπει να τα καταδικάσει. Να καταδικάσει τον βάρβαρο τούρκο εισβολέα και τα εγκλήματα πολέμου τα οποία έχει διαπράξει ενάντια σε μια μικρή χώρα που δεν είχε τη δύναμη των όπλων για να την αποκρούσει.

Και όταν ο εκάστοτε Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών υποβάλλει τις προτάσεις του για δίκαιη και βιώσιμη λύση του κυπριακού προβλήματος θα πρέπει πάντοτε να στηρίζει τις προτάσεις του αυτές στις αρχές και αξίες του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και όχι ανερυθρίαστα να προτείνει λύσεις που να στηρίζονται στην εξυπηρέτηση των όποιων συμφερόντων ορισμένων Κρατών Μελών των Ηνωμένων Εθνών, ενάντια σε κάθε αρχή δικαίου, σε κάθε ψήφισμα, σε κάθε συμφωνία.

Γιατί πλέον, πέραν πάσης αμφιβολίας οι μεγάλοι και ισχυροί της γης που κινούν τα παγκόσμια νήματα και κρατούν στα χέρια τους την τύχη των λαών της γης δεν επιθυμούν μία λύση για το πρόβλημα μας που να στηρίζεται στο διεθνές δίκαιο, αλλά μία λύση που να εξυπηρετεί τα δικά τους συμφέροντα που είναι άμεσα συνδεδεμένα με τα συμφέροντα της φίλης και συμμάχου των, της ταραχοποιού της περιοχής μας της Τουρκίας, που πασχίζει να αναβιώσει το όνειρο της γαλάζιας Πατρίδας.

Εμείς όμως σαν Πολιτεία, αλλά και σαν λαός έχουμε χρέος και υποχρέωση να υπενθυμίζουμε παντού ότι το κυπριακό πρόβλημα

δεν είναι μια απλή δικοινοτική διαφορά, όπως αρέσκει στους μεγάλους και ισχυρούς της γης να την παρουσιάζουν, αλλά είναι πρόβλημα εισβολής και συνεχιζόμενης κατοχής του εδάφους ενός κράτους μέλους των Ηνωμένων Εθνών και μίας χώρας μέλους της Ευρωπαϊκής οικογένειας.

Πρέπει να θυμίζουμε σε όλους ότι εμείς οι εκτοπισμένοι δεν απεμπολούμε τα δικαιώματά μας, δεν διαγράφουμε τη γη των πατέρων μας, δε χαρίζουμε τις περιουσίες μας, δε διαγράφουμε το δίκαιο μας, δεν δεχόμαστε ότι τον πρώτο λόγο έχουν οι σφετεριστές των περιουσιών μας ή όπως τους αποκαλούν οι σημερινοί χρήστες, οι παράνομοι δηλαδή που μας τις άρπαξαν ενάντια σε κάθε αρχή δικαίου.

Να θυμίζουμε σε όλους την καταδίκη της Τουρκίας για μαζικές παραβιάσεις του δικαιώματος κατοικίας των εκτοπισμένων Ελληνοκυπρίων και για μαζικές παραβιάσεις του δικαιώματος της περιουσίας. Να τους θυμίζουμε τις αποφάσεις του ΕΔΑΔ για τους έποικους, για το σεβασμό των θρησκευτικών και πολιτιστικών μας χώρων. Να θυμίζουμε σε όλους, όλες τις αποφάσεις που μας δικαιώνουν και όχι να τις αποκρύπτουμε έντεχνα με τη δικαιολογία ότι παρεμποδίζεται έτσι το καλό κλίμα των συνομιλιών.

Πρέπει πρώτα και πάνω από όλα εμείς οι ίδιοι να θυμόμαστε. Να μη αφήσουμε τη λήθη να υπερκαλύψει τη μνήμη. Αν χαθεί η μνήμη τότε στα σίγουρα θα χαθεί οριστικά και η κατεχόμενη γη μας αλλά και γιατί αυτό θα αποτελέσει προσβολή στη μνήμη των ηρώων μας, που θυσιάσαν ότι πολυτιμότερο είχαν την ίδια τους τη ζωή, προσβολή για τους αγνοούμενους μας, προσβολή για όλους όσους έφυγαν αδικαίωτοι με ανεκπλήρωτο το όνειρο της επιστροφής. Αυτό δε θα πρέπει να το επιτρέψουμε ποτέ

Έχουμε όλοι χρέος και υποχρέωση και ιδιαίτερα εμείς οι παλαιότεροι να μεταλαμπαδεύσουμε στα παιδιά και στα εγγόνια μας τη φλόγα της αγάπης για την κατεχόμενη γη μας, να μοιρασθούμε μαζί τους όλες τις αναμνήσεις που έχουμε από τον τόπο που γεννηθήκαμε και

μεγαλώσαμε. Να μάθουν για τον πολιτισμό μας, τα ήθη, τα έθιμα, την ιστορία της κατεχόμενης πόλης και της επαρχίας μας.

Μεγάλη ευθύνη όμως για τη διατήρηση της μνήμης της κατεχόμενης πατρίδας, ίσως τη μεγαλύτερη και τη σημαντικότερη έχει και η παιδεία, το Υπουργείο Παιδείας, τα σχολεία, οι εκπαιδευτικοί. Επί 18 συνεχή χρόνια έχουν την ευθύνη της μόρφωσης των παιδιών μας σε ένα ευρύ φάσμα μαθημάτων και γνώσεων από τα οποία φαίνεται ότι ελλείπει ένα σημαντικό κομμάτι της σύγχρονης ιστορίας του τόπου μας. Διαφορετικά δεν εξηγείται να ερωτώνται φοιτητές για τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν και ένα μεγάλο ποσοστό από αυτούς να απαντούν το επαγγελματικό μας μέλλον, το οικονομικό, η οικογένεια και όταν ερωτώνται για το εθνικό μας θέμα να απαντούν ότι δεν γνωρίζουν αρκετά ή ότι το εθνικό θέμα είναι ευθύνη των πολιτικών.

Άραγε αντιλαμβανόμαστε όλοι πόσο διευκολύνουμε τα σχέδια του Τούρκου εισβολέα με τη στάση μας αυτή, με τη απώλεια της μνήμης; Μήπως δεν είναι αυτό που περιμένει? Να φύγει η τελευταία γενιά των εκτοπισμένων που αντιστέκονται στα άνομα σχέδια του και ανενόχλητος να νομιμοποιήσει την παρανομία του. Και να συνεχίσει το έγκλημα του στον τόπο μας. Να γίνει κυρίαρχος του βορρά και επικυρίαρχος στο νότο με πλήρη έλεγχο του φυσικού μας χώρου και πλούτου.

Γι αυτό και δεν δικαιούμαστε να ξεχάσουμε ούτε εμείς, ούτε τα παιδιά μας, ούτε τα παιδιά των παιδιών μας. Έχουμε χρέος και υποχρέωση να τροφοδοτούμε συνεχώς και αδιαλείπτως και να διατηρούμε ακεραία τη μνήμη της νέας γενιάς για τη σύγχρονη ιστορία του τόπου μας, για να συνεχίσουν τον αγώνα που εμείς ξεκινήσαμε για δικαίωση και επιστροφή.

Γιατί όσα χρόνια και αν περάσουν εμείς δε θα μιλήσουμε ποτέ για χαμένες Πατρίδες, θα μιλούμε πάντοτε και μόνο για διεκδίκηση της κατεχόμενης γης μας και προάσπιση της Πατρίδας μας και της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ο αγώνας αυτός είναι κοινός για όλους μας, εκτοπισμένους και μη εκτοπισμένους πολίτες, κατεχόμενους και μη

κατεχόμενους δήμους και κοινότητες, αφού όλων η Πατρίδα μας είναι μόνο μία και κανένας από εμάς δεν θέλει μια Πατρίδα μοιρασμένη, μια Πατρίδα χαμένη, μια Πατρίδα αδύναμη που είναι εκτεθειμένη στις επιθυμίες και τα άνομα σχέδια του Τούρκου εισβολέα και καταπατητή, που δεν αναγνωρίζει ακόμη και τα πιο στοιχειώδη και θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα και ούτε σέβεται την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Οι Κερυνειώτες δεν ξεχνούν και δεν διαγράφουν την μακράιωνα ιστορία τους, τις πατρογονικές εστίες και τους αγαπημένους τόπους που τους στερεί η παράνομη στρατιωτική κατοχή του άδικου και επεκτατικού ισχυρού. Η μνήμη και η επιθυμία επιστροφής παραμένουν η πηγή έμπνευσης για συνεχή διεκδίκηση. Η μνήμη μας παραμένει αναλλοίωτη.

Οι Κερυνειώτες ζούμε και αναπνέουμε για την ευλογημένη εκείνη ώρα που θα σημάνει η καμπάνα της επιστροφής στις κατεχόμενες εκκλησίες μας. Καρτερούμε, υπομένουμε, επιμένουμε, αγωνιζόμαστε, δεν κουραζόμαστε, γιατί η φλόγα του πόθου για απελευθέρωση παραμένει άσβεστη. Μόνο έτσι θα δικαιώσουμε τους νεκρούς και αγνοούμενους μας, αλλά και όλους όσους έφυγαν εν ειρήνη μα ανεκπλήρωτο τον πόθο της επιστροφής.

Σας καλώ λοιπόν όλους, εκτοπισμένους και μη εκτοπισμένους για διατήρηση άσβεστης της ελπίδας, για συνέχιση του δίκαιου αγώνα που ξεκινήσαμε για διεκδίκηση και δικαίωση, για νίκη της μνήμης έναντι της λήθης που απειλεί να αφανίσει ότι ωραίο έχουμε ξεκινήσει.

Να είστε βέβαιοι ότι όσο υπάρχει ελπίδα και μνήμη και όσο υπάρχει διάθεση για αγώνα και δικαίωση τίποτε δεν είναι χαμένο.